

heller ikke fundet nogen Consequents med Hensyn til den i § 4 optagne Bestemmelse og den af Udvalget foreslaaede med Hensyn til § 2, som nu er vedtagen af Thinget; thi medens man der har ladet det beroe ved, at den eventuelle Fideicommissberettigede skulde nøies med en meget lav Sum, som endog, hvad af andre Talere er oplyst, i Tidens Løb meget betydeligt kunde reduceres, har man ligeover for det taget et saa særdeles Hensyn til den nuværende Besidder, at man har tilstaaet ham en heel Femtedeel af Kjøbesummen; dette kan saavidt jeg skjønner ikke lettelig forenes med det Princip, der er fulgt i § 2. Der er en Omstændighed, man har lagt megen Vægt paa, og det er den, at den nuværende Fideicommissbesidder taber Indfæstningen; det er ganske rigtigt, den taber han, men man maa heller ikke overse, at han vinder Renten af Kjøbesummen, som kommer ind, og det kunde vel være muligt, da Besidderen vel neppe indlader sig paa et stykkevis Salg af Godset, men sælger det i sin Heelhed, at han kan indvinde en saa betydelig Kjøbesum, at den Rente, han deraf kan have, vil kunne æquivalere det Indfæstningstab, som han aarlig har; hvorved man maa bemærke, at Indfæstningen af en Gaard i Reglen kun falder een Gang i en Generation, eller i et Tidsrum af 25 à 30 Aar; man kan saaledes ikke saa ganske ligefrem, som flere ærede Talere have gjort, sige, at han taber Indfæstningen, thi han har dog faaet Æquivalent, om den end ikke i alle Tilfælde, som jeg gjerne vil indrømme, er tilstrækkelig. Overhovedet bør han i mine Tanker stilles aldeles lige med den fiernere fra ham staaende Arveberettigede til Besiddelsen, og jeg indseer ingen rimelig Grund for at han, fordi han netop nu er i det Tilfælde at besidde Godset, paa den Tid, da Salget skeer, skal have dette Fortrin, at han, som jo kan være i Besiddelse af Godset idag og allerede imorgen kan være død, skal have et Fortrin for den, som saa Dage efter indtræder i Besiddelsen af Fideicommisset.

Voigt: Foruden hvad jeg har taget mig den Frihed at anføre i nærværende Sag, skal jeg tillade mig i Korthed endnu at berøre nogle enkelte Punkter. Jeg skal først med

Hensyn til den i § 4 omtalte 20 pCt. Andeel slutte mig til de Talere, der have stemt for, at den ganske maatte bortfalde. Jeg indseer nemlig ikke, at den nuværende Besidder har nogen som helst gyldig Berettigelse til en saadan 20 pCt. Afgift. Der er sagt, at det skulde være fordi han taber Indfæstningen. Er han maaskee en meget gammel Mand, der om kort Tid efter Sandsynlighed vil døe, og derfor ikke kan vente en eneste Indfæstning, har han i saa Tilfælde Intet at beklage sig over, om han end ingen pCt. af Kjøbesummen faaer; er han derimod en ung Mand, der kan leve i længere Tid, kan jeg ikke forestille mig anderledes, saaledes som ogsaa den sidste ærede Taler berørte, end at han faaer en fuldkommen Erstatning for det Tab, han selv kunde lide, ved de forhøiede aarlige Indtægter, han som Renter erholder; ialtsald mener jeg, at han ikke kunde være beskjendt, i noget af foranførte Tilfælde, at ville forlange mere end sine Udgifter erstattede, og disse ville aldeles ikke kunne beløbe sig til 20 pCt. Det er vel foreslaaet at forandre det saaledes, at der skulde tilfalde Besidderen 10 pCt. af det, hvorpaa Planen lød, og 20 pCt. af hvad Kjøbesummen oversteg dette Beløb. Dette forekommer mig i Formen selv at have noget i høi Grad Stødende; dert ligger, at man erkjender, at 10 pCt. er tilstrækkeligt til at holde ham skadesløs, og de 10 pCt., der tilføies ham af den overstygende Kjøbesum, kunne ikke betragtes anderledes end som en stærk Spore til at afhænde Godset til den allerhøieste Vardi, en Ting, hvorved Fæstebønderne ville være i høi Grad udsatte for at blive skadelidende. Jeg skulde derfor mene, at en langt mindre Procent-Andeel kunde være tilstrækkelig, der ikke oversteg hvad der kunde antages at være virkelig Udgift for Sælgeren. Jeg skal tillige bemærke, at den nuværende Besidder vel kunde indvinde en Deel ved Besparelse af Administrationsomkostninger, og dette kunde ogsaa være en Grund for, at han kunde være tjent med mindre Procenter. Med Hensyn til § 5 skal jeg bemærke, at naar det i Slutningen af Paragraphen er tilladt at anvende en Deel af Kjøbesummen til Betaling af den Fideicommissets Substants paahvilende Gjæld, indseer jeg ikke, hvorfor dette er indskrænket